

Arrest

nr. 106 816 van 16 juli 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 29 april 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 juni 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 juli 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VAN BROECK, die loco advocaat H. ERSAHIN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde geboren te zijn op 25 januari 1995 te Buco Zau en de Angolese nationaliteit te bezitten. Uw etnische origine is Baiombe.

Sinds u de leeftijd van drie jaar had, verhuisde u met uw ouders naar Luanda. Omdat uw ouders onvoldoende geld hadden, beslisten ze dat u vanaf mei 2010 bij uw oom Junior (M.) zou gaan wonen, wat ook gebeurde. Sinds u bij uw oom Junior (M.) woonde werd u sympathisant van de organisatie Frente para a Libertação do Enclave de Cabinda – Forças Armadas de Cabinda (hierna FLEC-FAC). Uw oom Junior (M.) is de leider van het informatienetwerk van FLEC-FAC. Als sympathisant deed u sinds januari 2011 verschillende activiteiten voor het FLEC-FAC. Zo ging u geld halen bij één van de leden, haalde u goederen bij een ander lid, nodigde u leden uit voor vergaderingen, droeg u boodschappen over en hielp u de leider – Junior (M.) – met alles wat hij nodig

had. Op 20 februari 2012 ging u nadat u terug kwam van school naar het huis van Silva, één van de leden van het informatienetwerk van FLEC-FAC. Hij zei dat hij enkele dagen naar Necuto was geweest is en hij gaf u een enveloppe met daarin verslagen over de basis van Miconge, over de vernieuwing van de staf van Tiago in Europa en een vluchtelingencentrum in Seke Zole. Op de terugweg werd de camionette tegengehouden door de politie. Iedereen, behalve de chauffeur en de ontvanger van het geld, werd gefouilleerd. In uw tas vonden ze de enveloppe en u werd aangehouden en in de gevangenis van DNIC opgesloten. Samen met de agenten ging u die dag naar het huis van uw oom Junior (M.). Er was niemand thuis, maar ze braken binnen, doorzochten het huis en vonden documenten die bevestigden dat u en uw oom betrokken waren bij FLEC-FAC. Op 21 februari 2012 kwamen drie agenten naar uw cel. Ze vroegen waar de andere leden van het informatienetwerk waren en wilden dat u bevestigde dat u deel uitmaakte van de beweging FLEC-FAC. Dit bleef zich herhalen en ze zegden dat ze uw dossier naar de rechtbank zouden zenden en u vele jaren gevangenis te wachten stond. Op 5 maart 2012 kon u met behulp van twee agenten ontsnappen uit de gevangenis. U vluchtte eerst naar het huis van uw ouders en vervolgens werd u tot 11 maart 2012 ondergebracht bij 'oom João', een vriend van uw vader. Op 11 maart 2010 vloog u – samen met hem – naar België. De dag nadien kwam u in België toe waar u op 12 maart 2012 een asielaanvraag indiende.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of uit een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht, omdat u vervolging vreest door de Angolese overheid die u zoekt omwille van uw betrokkenheid bij FLEC-FAC, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakte dat u daadwerkelijke betrokken was bij FLEC-FAC, laat staan dat u activiteiten deed voor deze organisatie.

U verklaarde dat u in mei 2010 bij uw oom Junior (M.) ging wonen uit financiële redenen en het voor uw ouders niet gemakkelijk was om drie kinderen groot te brengen (gehoor CGVS, p.3). U gaf verder aan dat uw oom Junior (M.) de leider van het informatienetwerk van FLEC-FAC is (gehoor CGVS, p.5). Toen u gevraagd werd hoe u wist dat uw oom lid was van FLEC-FAC, gaf u aan dat het geen geheim was binnen de familie. Toen u verder gevraagd werd of u ooit met uw vader sprak over FLEC-FAC, gaf u aarzelend aan dat er soms iets gezegd werd, maar dat het een risico is in Angola om van Cabinda te komen en zeker om sympathisant te zijn (gehoor CGVS, p.12). Toen u daarop gevraagd werd of uw familie wist dat u activiteiten deed voor FLEC-FAC, gaf u opnieuw aarzelend aan van wel en van niet. U vulde aan dat ze wisten dat uw oom leider van het informatienetwerk van FLEC-FAC is en ze wisten dat u niet zomaar toeliet wat gebeurde, maar u denkt dat ze het niet wisten (gehoor CGVS, p.13). Bovenstaande verklaringen vallen niet te rijmen met het feit dat u later verklaarde dat uw vader u uit de gevangenis kreeg door mensen om te kopen en hij u het land uithielp (gehoor CGVS, p.13 en p.19) en men er dus van kan uitgaan dat hij wel degelijk op de hoogte was van uw activiteiten voor FLEC-FAC. Dat u hier niet aan dacht toen u gevraagd werd of uw familie wist dat u activiteiten voor FLEC-FAC deed komt niet doorleefd – en dus niet waarachtig – over.

U verklaarde verder dat uw vader João u uit de gevangenis vrij kreeg door twee wachters om te kopen en dat uw vader nadien nog eens 7000 USD gaf om u het land uit te helpen. Toen u gevraagd werd hoe uw vader aan het geld kwam, gaf u aan het niet te weten. U gaf verder aan dat ouders steeds zeggen geen geld te hebben, maar later toch over een spaarpot blijken te beschikken (gehoor CGVS, p.13 en p.19). Toen de dossierbehandelaar u confronteerde met uw eerdere verklaringen – waar u aangaf dat u bij uw oom Junior (M.) ging wonen uit financiële redenen en het voor uw ouders niet gemakkelijk was om drie kinderen groot te brengen (gehoor CGVS, p.3) – gaf u aan dat hij misschien schulden maakte omdat u in gevaar was. Toen u gevraagd werd of u dan niet vroeg waar uw vader het geld vandaan had, gaf u aan van niet omdat er geen tijd was (gehoor CGVS, p.14). Opnieuw kan worden gesteld dat het niet doorleefd – en dus niet waarachtig – overkomt dat u uw verklaringen over de financiën van uw familie in functie van de opmerkingen van de interviewer wijzigt. Het komt bijgevolg niet geloofwaardig over dat u sinds mei 2010 bij uw oom Junior (M.) ging wonen uit financiële redenen en het voor uw ouders niet gemakkelijk was om drie kinderen groot te brengen (gehoor CGVS, p.3). Bijgevolg kunnen bij voorbaat vragen worden gesteld bij uw verklaring dat u werkelijk bij uw oom Junior (M.) ging inwonen, laat staan dat uw oom u sindsdien in FLEC-FAC introduceerde en hij u activiteiten voor FLEC-FAC liet uitoefenen.

Verder gaf u aan dat u sympathisant van FLEC-FAC bent sinds u in 2010 naar het huis van uw oom verhuisde. U gaf verder aan dat u te Cabinda geboren bent, uw oom u over de geschiedenis

van FLEC-FAC vertelde en waarom de beweging ontstond (gehoor CGVS, p.5). Later gaf u aan dat u sympathisant van FLEC-FAC werd, omdat u het zag als uw plicht. U herhaalde dat u te Cabinda geboren bent en dat u recht hebt op een eigen identiteit. U ging verder door te stellen dat – als je naar een kaart kijkt – Cabinda geen deel uitmaakt van Angola, dat het Binda volk recht heeft op een eigen identiteit en grondgebied en ze zelf moeten kunnen kiezen of ze Angolees of Cabindees zijn (gehoor CGVS, p.10). Verder gaf u aan dat u de intentie had om lid te worden van FLEC-FAC en u voegde eraan toe dat u in 2011 toetrad tot de organisatie (gehoor CGVS, p.10). Toen u gevraagd werd welke etnieën er leven in Cabinda gaf u eerste aan dat er Bakongo, Baiombe – zoals u – en Bokoki zijn, om verder – nogal gestudeerd – aan te geven dat er zeven etnieën zijn, maar u ze niet kent. U gaf verder aan dat de Baiombe de taal 'Kiyombe' spreken. Toen u gevraagd werd of u – als Baiombe – het Kiyombe spreekt, gaf u aan van niet. Toen u gevraagd werd of er nog andere talen / dialecten gesproken worden in Cabinda, gaf u – opnieuw nogal gestudeerd – aan dat er zeven zijn, maar u de namen moeilijk kan uitspreken (gehoor CGVS, p.12). Toen u verder gevraagd werd wat 'Fiote' is, gaf u aan dat het een taal, een dialect is van één van de etnieën in Cabinda. U gaf aan niet te weten van welke etnie. Toen u gevraagd werd of Fiote één taal is, gaf u aan van wel (gehoor CGVS, p.20). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat 'Fiote' een pejoratieve term is die verwijst naar 'gekleurde persoon' en dat Fiote de overkoepelende benaming is voor alle lokale talen van Cabinda (en dus niet één taal). Toen u gevraagd werd of u Fiote spreekt, gaf u aan geen van de talen uit Cabinda te spreken. Toen u gevraagd werd hoe de stad Cabinda nog genoemd wordt, gaf u aan dat het Cabinda is. Toen u erop gewezen werd dat het Cabindese volk een andere naam heeft voor Cabinda en u gevraagd werd welke naam, gaf u al gissend Binda en Ebinda op (gehoor CGVS, p.20). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat de stad Cabinda "Tchiowa" genoemd wordt door de Cabindezen.

We stellen vast dat u zeker niet in een Baiombe traditie opgroeide en uw kennis van Cabinda en het Cabindese volk erg beperkt is en dat het dan ook onwaarschijnlijk is dat **omdat u recht hebt op een eigen identiteit** activist van de gewapende organisatie FLEC-FAC zou worden, laat staan dat u daarom in de negatieve belangstelling zou staan van de Angolese autoriteiten.

Verder gaf u aan dat u voor FLEC-FAC verschillende activiteiten deed, zoals geld halen bij één van de leden, goederen halen bij een ander lid, leden uitnodigen voor vergaderingen, zelf enkele vergaderingen bijwonen, boodschappen overdragen en de leider – uw oom – helpen (gehoor CGVS, p.10). U gaf aan dat op de vergaderingen gesproken werd over hoe de situatie was. Toen u gevraagd werd hoe de situatie was, gaf u vaag aan dat het slecht is en het volk nog niet onafhankelijk is. Toen u erop gewezen werd dat het gaat over het bijwonen van interne vergaderingen van het informatienetwerk van FLEC-FAC en u gevraagd werd specifiek te zijn, gaf u aan het niet te kunnen, omdat u slechts de eerste tien tot twintig minuten aanwezig was en u ondertussen praktische zaken moest doen (gehoor CGVS, p.10). Toen u verder gevraagd werd of u een lidkaart van FLEC-FAC had, gaf u aan dat u een verklaring had die door u en uw oom ondertekend werd. Toen u gevraagd werd waarom deze verklaring nodig was, gaf u vaag aan dat het een bureaucratische kwestie was. Toen de vraag herhaald werd, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.9).

Toen u gevraagd werd wie de baas van uw oom was binnen het informatienetwerk van FLEC-FAC, gaf u – ontwijkend – aan dat u geen toegang had tot deze informatie (gehoor CGVS, p.9). U noemde – buiten uw oom en uzelf – zeven leden van het netwerk van FLEC-FAC en u gaf verder aan dat u activiteiten deed voor deze mensen (gehoor CGVS, p.7 en p.15). Toen u gevraagd werd meer informatie over deze mensen te geven, gaf u aan dat u niets meer over hen kon zeggen, omdat er omwille van de veiligheid niet veel gesproken wordt over de persoonlijke zaken van de leden van het netwerk (gehoor CGVS, p.15-16). Toen u gevraagd werd de structuur van het informatienetwerk van FLEC-FAC te geven, gaf u aan enkel het netwerk waar u in zat te kennen en dat u de andere netwerken van FLEC-FAC niet kende (gehoor CGVS, p.7). Toen u verder gevraagd werd of u ooit problemen kende wegens zijn activiteiten voor FLEC-FAC, gaf u aan dat hij volgens u geen problemen kende. U dacht ook niet dat de andere leden problemen kenden, omdat ze anders niet meer in het netwerk zouden zitten (gehoor CGVS, p.16).

Er dient te worden opgemerkt dat u bitter weinig afweet van de betrokkenheid van uw oom bij het FLEC-FAC ondanks het feit dat hij u – volgens uw verklaringen – over de geschiedenis van FLEC-FAC vertelde en waarom de beweging ontstond en u opdrachten voor hem en FLEC-FAC moest doen (gehoor CGVS, p.5). Verder gaf u aan dat FLEC-FAC streed met het Angolese leger en dat die strijd tot vandaag de dag plaatsvindt. Toen u gevraagd werd wanneer deze strijd plaatsvond, gaf u ontwijkend aan dat u geen specifieke datum kon geven, maar dat het in 1974 begon. Toen u gevraagd werd waar en wanneer FLEC-FAC strijd leverde sinds 2010, gaf u vaag aan dat ze niet op een specifieke plaats strijden, maar het hele grondgebied van Cabinda verdedigen. U gaf vaag aan dat dit sinds het begin van de oorlog was (gehoor CGVS, p.6). Toen u erop gewezen werd dat u reeds eerder

aangaf dat uw oom Junior (M.) de leider van het informatienetwerk van FLEC-FAC is en hij u sensibiliseerde en u opnieuw gevraagd werd waar en wanneer FLEC-FAC strijd leverde sinds 2010, gaf u vaag aan dat niet iedereen op de hoogte is, maar u wél kunt zeggen dat in 2010 tijdens de 'CAN' het FLEC de voetbalploeg van Togo aanviel (gehoor CGVS, p.6). Toen u gevraagd werd of bij deze actie mensen gedood werden, gaf u – na lang nadenken – aan dat u dacht van niet. Later gaf u aan dat er misschien één of twee mensen stierven, maar u het niet zeker wist. Toen u gevraagd werd of het strijders van FLEC-FAC waren die gedood werden, gaf u aan dat u niet weet of er doden vielen, maar dat u wél weet dat er spelers ontvoerd werden en ze nadien weer werden vrijgelaten (gehoor CGVS, p.8). Toen u gevraagd werd wanneer de spelers vrijgelaten werden, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.9). Toen u verder gevraagd werd wanneer de aanval juist plaatsvond, gaf u eerst vaag aan dat het in 2010 was en toen de vraag herhaald werd, gaf u al even vaag aan dat het tijdens de 'CAN' was (gehoor CGVS, p.9). Toen u gevraagd werd welke dag en welke maand de aanval van FLEC-FAC – de organisatie waarvan u sympathisant en activist was – op de spelersbus van Togo plaatsvond, gaf u ontwijkend aan dat u er niet bij was en u het van horen zeggen hebt (gehoor CGVS, p.9). Verder gaf u aan dat mensen van FLEC-FAC gearresteerd werden voor deze aanval en dat anderen verdwenen. Toen u gevraagd werd wie van FLEC-FAC gearresteerd werd voor deze aanval, gaf u opnieuw ontwijkend aan niet te weten wie de aanval deed, maar u bevestigde dat het leden van FLEC-FAC waren. Toen u erop gewezen werd dat er twee (volgens bepaalde bronnen drie) doden vielen bij de aanval en u gevraagd werd of de dodelijke slachtoffers mensen van FLEC-FAC waren, gaf u aan dat het mogelijk is, maar u het niet weet (gehoor CGVS, p.9). Toen u verder gevraagd werd waar en wanneer FLEC-FAC nog strijd leverde sinds 2010, gaf u aan dat op de grens met Congo verschillende leden van FLEC en verschillende commandanten gedood werden door het Angolese leger. Toen u gevraagd werd hoeveel leden van FLEC en hoeveel commandanten gedood werden, gaf u aan dat het er twee waren. U kende de namen echter niet omdat die niet werden vrijgegeven (gehoor CGVS, p.6). Toen u erop gewezen werd dat u reeds eerder aangaf dat uw oom Junior (M.) de leider van het informatienetwerk van FLEC-FAC is, gaf u ontwijkend aan dat hij het misschien wist, maar de informatie er niet voor iedereen is (gehoor CGVS, p.7). Verder gaf u aan dat strijders van FLEC-FAC in de basis van Miconge zitten. Toen u gevraagd werd of enkel daar strijders van FLEC-FAC zitten, gaf u aan dat er ook operationele basissen zijn te Cabinda, dat deze informatie niet zomaar vrijgegeven wordt en dat u enkel de basis van Miconge kon noemen, omdat uw oom erover sprak. U kon niet zeggen hoeveel strijders in deze basis zaten (gehoor CGVS, p.8). Toen u gevraagd werd wanneer FLEC-FAC laatst strijd leverde met de Angolese troepen, gaf u – na lang nadenken – aan dat dit – als u zich niet vergist – in 2010 was toen een aantal soldaten en commandanten aan de grens met Congo gearresteerd werden. U wist echter niet meer wanneer in 2010 dit gebeurde. Toen u erop gewezen werd dat de grens met Congo groot is en u werd gevraagd op welke specifieke plaats verschillende leden van FLEC en verschillende commandanten gearresteerd werden, gaf u aan het niet te weten. Toen u gevraagd werd de namen te geven van de verschillende leden van FLEC en verschillende commandanten die gearresteerd werden, gaf u aan hen niet persoonlijk te kennen, dat het strijders van FLEC-FAC waren, maar u hun namen niet kent (gehoor CGVS, p.8). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat hierover artikelen verschenen in de pers en dat in deze artikelen de namen van de 'ontvoerde' en vermoorde commandanten verschenen.

Niet alleen is het erg opvallend dat u – toen u gevraagd werd waar en wanneer FLEC-FAC strijd leverde sinds 2010 – u slechts twee feiten kon geven die de internationale pers haalden, nog opmerkelijker is dat uw kennis betreffende deze feiten **erg vaag en zelfs onjuist** is.

Uit bovenstaande blijkt dat uw kennis betreffende het lidmaatschap van uw oom en zijn activiteiten voor FLEC-FAC, uw kennis van Cabinda en het Cabindese volk en cultuur in het algemeen, uw lidmaatschap van het informatienetwerk van FLEC-FAC en uw activiteiten voor FLEC-FAC alsook uw kennis van activiteiten van FLEC-FAC zeer beperkt is. Van iemand die beweert gedurende bijna twee jaar gewoond te hebben bij- en activiteiten gedaan hebben voor uw oom Junior (M.) die de leider van het informatienetwerk van FLEC-FAC zou zijn, mag men verwachten dat u een betere kennis hebt betreffende bovenstaande zaken. Bovenstaande veelvuldige en frappante onwetendheden en vaststellingen ondermijnen dan ook uw beweerde betrokkenheid bij het FLEC-FAC en de daaraan door u gekoppelde vervolgingsfeiten.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen betreffende uw ontsnapping uit de gevangenis van DNIC en de periode nadien erg vaag blijven.

U gaf aan dat u van 20 februari 2012 tot 5 maart 2012 in de gevangenis van DNIC zat. U gaf aan dat u er ondervraagd werd over FLEC-FAC (gehoor CGVS, p.17-18). U gaf aan dat u op 5 maart 2012 uit de gevangenis kon ontsnappen. U gaf aan dat dit gebeurde door twee wachters die door uw vader werden omgekocht. U had er echter geen idee van wat de namen van deze twee wachters waren. Toen u verder gevraagd werd om concreet aan te geven hoe uw vader hen omkocht, gaf u aan dat u er geen idee van had, omdat u er niet bij was. Later gaf u aan dat uw vader zei dat u zich geen zorgen hoefde te

maken, dat alles geregeld werd. Toen de vraag herhaald werd, gaf u aan dat uw vader geld gaf, maar hoeveel hij gaf weet u niet (gehoor CGVS, p.18-19). Verder gaf u aan dat u – na uw ontsnapping uit de gevangenis op 5 maart 2012 – nog een uur naar het huis van uw ouders ging en dat u nadien zes dagen verbleef in het huis van oom João, een vriend van uw vader. Toen u gevraagd werd de volledige naam van oom João te geven, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.4).

Men kan verwachten dat men preciezere informatie zou kunnen geven over uw ontsnapping en de periode nadien daar dit een kernelement uitmaakt van uw asielrelaas. Bovenstaande vage verklaringen en onwetendheden ondermijnen verder uw asielrelaas.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade.

De aanvulling bij uw verklaringen in de vragenlijst van het CGVS (dd.31/10/2012) brengt geen nieuwe elementen aan buiten diegene die u aanbracht tijdens uw gehoor bij het CGVS (dd. 12 maart 2013). U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw identiteit en reisweg, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert de schending aan van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen alsook de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker verwijst naar zijn jeugdige leeftijd en naar de interne organisatie van het FLEC-FAC voor de vastgestelde onwetendheden. Hij betoogt dat zijn kennis omtrent FLEC-FAC niet beperkt is.

Verzoeker herhaalt zijn verklaringen inzake de tussenkomst van zijn vader voor zijn ontsnapping.

Hij stelt wel degelijk de naam te kennen van de stad Cabinda en voert aan de vraag verkeerd te hebben begrepen.

In ondergeschikte orde voert hij de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker stelt dat aan zijn identiteit nooit werd getwijfeld. Verzoeker vindt het absurd dat het hem aangewreven wordt dat hij niet voldaan heeft aan het voorleggen van een identiteitsdocument.

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Verzoekers aangevoerde middelen worden omwille van hun onderlinge verwevenheid samen behandeld.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de

afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.4. Inzake de vaststelling dat verzoeker geen begin van bewijs bijbrengt inzake zijn identiteit en reisweg stelt verweerder in de bestreden beslissing terecht vast dat dit een negatieve indicatie is voor zijn geloofwaardigheid. Van een asielzoeker mag verwacht worden dat hij gegevens bijbrengt die zijn identiteit en reisweg aantonen of mogelijk maken om deze te na te gaan.

Verzoeker blijkt volgens zijn verklaringen belang te hechten aan zijn Cabindese identiteit. Derhalve is het weinig aannemelijk dat hij de taal niet beheerst, de betekenis van 'Fiote' niet correct kan duiden en de stad Cabinda niet kan benoemen volgens de plaatselijke gebruiken aangezien dit essentiële elementen zijn van de identiteit van Cabinda.

Verzoekers betrokkenheid bij het FLEC-FAC zou er gekomen zijn door het feit dat zijn ouders hem omwille van financiële moeilijkheden bij zijn oom Junior (M.) zouden hebben geplaatst. In deze context is het dan ook niet aannemelijk dat verzoeker niet kan duiden hoe zijn vader aan 7.000 dollar zou zijn geraakt teneinde zijn vermeende vrijlating te bekostigen.

Verzoeker stelt ook dat hij sinds 2010 woonde bij zijn oom die leider was van het informatienetwerk van het FLEC-FAC. Derhalve is het niet aannemelijk dat hij, behoudens twee feiten die internationale weerklank hadden, geen acties door of tegen het FLEC-FAC kan weergeven. Verzoeker bevond zich bij de bron om hieromtrent informatie te bekomen en zijn onwetendheid strookt niet met zijn voorgehouden profiel van actief militant.

Verzoekers verweer dat gebaseerd is op zijn jonge leeftijd kan gelet op de voorgehouden omstandigheden van zijn vermeende samenwerking met het FLEC-FAC niet worden aangenomen.

Verzoekers herhalingen van zijn verklaringen en de verwijzing naar een misbegrepen vraag vermogen niet de omstandige en terechte motivering van de bestreden beslissing te weerleggen.

De bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt niet dienstig weerlegd zodat zij door de Raad tot de zijne wordt gemaakt.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.5. Verzoeker voert inzake de subsidiaire beschermingsstatus geen ander element aan dan hetgeen werd aangebracht in het kader van het vluchtelingenrelaas. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juli tweeduizend dertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS